

Cauza C-498/20**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

29 septembrie 2020

Instanța de trimitere:

Rechtbank Midden-Nederland (Țările de Jos)

Data deciziei de trimitere:

2 septembrie 2020

Reclamant:

ZK, în calitate de succesor al lui JM, lichidator al falimentului BMA Nederland BV

Pârâtă:

BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG

Intervenientă:

Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland

Obiectul procedurii principale

Lichidatorul solicită o hotărâre declarativă potrivit căreia BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG (denumită în continuare „BMA AG”) și-a încălcat obligația de diligență față de adunarea creditorilor subfilialei sale, și anume societatea în faliment BMA Nederland B.V. (denumită în continuare „BMA NL”), acționând astfel în mod ilegal, și este responsabilă de prejudiciul suferit de adunarea creditorilor. De asemenea, el solicită o hotărâre declarativă potrivit căreia BMA AG este obligată să plătească în masa credală a BMA NL, în favoarea adunării creditorilor, o despăgubire echivalentă cu partea irecuperabilă a creanțelor adunării creditorilor asupra BMA NL.

Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland (denumită în continuare „Fundația”) solicită o hotărâre declarativă potrivit căreia BMA AG a acționat în

mod ilegal i) față de toți creditorii din cadrul falimentului BMA NL, ii) față de creditorii care se bazează pe faptul că BMA NL își va respecta angajamentele asumate față de ei, deoarece BMA AG va asigura finanțarea adecvată pentru BMA NL în acest scop iii) sau față de creditorii care ar fi putut lua măsuri pentru a evita ca creanța lor asupra BMA NL să rămână neachitată, dacă ar fi fost informați înainte de a se înceta continuarea finanțării de către BMA AG. De asemenea, Fundația solicită ca BMA AG să fie obligată, ca terț, să plătească fiecărui creditor al BMA NL, la prima solicitare a acestuia, datoria integrală (inclusiv dobânda) a BMA NL față de respectivul creditor.

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

Interpretarea dreptului Uniunii, articolul 267 TFUE

Întrebările preliminare

Întrebarea 1

a. Noțiunea „locul unde s-a produs [...] fapta prejudiciabilă” din articolul 7 teza introductivă și punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (reformare) (JO 2012, L 351, p. 1; denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles Ia”) trebuie interpretată în sensul că „locul unde s-a produs evenimentul cauzator al prejudiciului” (Handlungsort) este sediul societății de la care nu se pot recupera creanțele creditorilor săi întrucât această irecuperabilitate este consecința unei încălcări a obligației de diligență față de acești creditorii de către societatea-mamă de prim rang a acestei societăți?

b. Noțiunea „locul unde s-a produs [...] fapta prejudiciabilă” din articolul 7 teza introductivă și punctul 2 din Regulamentul Bruxelles Ia trebuie interpretată în sensul că „locul materializării prejudiciului” (Erfolgort) este sediul societății de la care nu se pot recupera creanțele creditorilor săi întrucât această irecuperabilitate este consecința unei încălcări a obligației de diligență față de acești creditorii de către societatea-mamă de prim rang a acestei societăți?

c. Sunt necesare împrejurări suplimentare care să justifice că instanța competentă este cea în jurisdicția căreia se află sediul societății de la care nu se pot face recuperări și, în caz afirmativ, care sunt aceste împrejurări?

d. Împrejurarea că lichidatorul neerlandez al societății de la care nu se pot recupera creanțele creditorilor săi a înaintat o cerere de despăgubire în baza unei fapte ilicite, în cadrul misiunii sale legale de lichidare a masei credale și în favoarea (dar nu în numele) adunării creditorilor, influențează stabilirea instanței competente în temeiul articolului 7 teza introductivă și punctul 2 din

Regulamentul Bruxelles Ia? O astfel de cerere implică faptul că nu este posibilă o analiză a poziției individuale a creditorilor individuali și că terțul abordat nu poate folosi față de lichidator toate mijloacele de apărare pe care poate le-ar fi avut la dispoziție față de anumiți creditorii individuali.

e. Împrejurarea că o parte dintre creditorii în favoarea cărora lichidatorul înaintează cererea au domiciliul în afara teritoriului Uniunii Europene influențează stabilirea instanței competente în temeiul articolului 7 teza introductivă și punctul 2 din Regulamentul Bruxelles Ia?

Întrebarea 2

Răspunsul la prima întrebare este diferit în cazul în care este vorba despre o acțiune formulată de o fundație care are drept obiectiv reprezentarea intereselor colective ale creditorilor care au suferit prejudiciul menționat la prima întrebare? O astfel de acțiune colectivă implică faptul că în procedură nu se stabilește a) care sunt domiciliile creditorilor menționați anterior, b) care sunt împrejurările deosebite în care au luat naștere creanțele creditorilor individuali asupra societății și c) dacă există față de creditorii individuali o obligație de diligență precum cea menționată anterior și dacă aceasta a fost încălcată.

Întrebarea 3

Articolul 8 teza introductivă și punctul 2 din Regulamentul Bruxelles Ia trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care instanța sesizată cu cererea inițială revine asupra hotărârii sale potrivit căreia această acțiune este sub jurisdicția sa, acest lucru presupune că jurisdicția sa se pierde în mod automat și asupra acțiunilor formulate de intervenient?

Întrebarea 4

a) Articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (JO 2007, L 199, p. 40, denumit în continuare „Regulamentul Roma II”) trebuie interpretat în sensul că „locul în care se produce prejudiciul” este locul în care își are sediul societatea de la care nu se poate recupera prejudiciul suferit de creditorii societății ca urmare a încălcării obligației de diligență menționate anterior?

b) Împrejurarea că acțiunile sunt formulate de un lichidator în baza misiunii sale legale de lichidare a masei credale și de reprezentare a intereselor colective în favoarea (dar nu în numele) adunării creditorilor, influențează stabilirea acestui loc?

c) Împrejurarea că o parte dintre creditorii au domiciliul în afara teritoriului Uniunii Europene influențează stabilirea acestui loc?

d) Împrejurarea că între societatea neerlandeză în faliment și societatea-mamă de prim rang a acesteia au existat acorduri de finanțare în care forul ales a fost instanța germană, iar dreptul aplicabil stabilit a fost cel german, are drept rezultat că pretinsa faptă ilicită a BMA AG are în mod vădit mai multă legătură cu o altă țară decât Țările de Jos, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul Roma II?

Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (JO 2000, L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143; denumit în continuare „Regulamentul privind insolvența”): articolul 3

Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (JO 2007, L 199, p. 40; denumit în continuare „Regulamentul Roma II”): articolul 4

Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1; denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles Ia”): articolul 7 punctul 2; articolul 8 punctele 1 și 2

Hotărârile din 18 iulie 2013, ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490 (denumită în continuare „Hotărârea ÖFAB”); 21 mai 2015, CDC Hydrogen Peroxide, EU:C:2015:335 (denumită în continuare „Hotărârea CDC”), și 6 februarie 2019, NK, C-535/17, EU:C:2019:96 (denumită în continuare „Hotărârea NK”)

Dispoziții naționale invocate

Codul Civil

Articolul 3:305a alineatul 1 din Codul Civil prevede:

„1. O fundație sau o asociație cu capacitate juridică deplină poate introduce o acțiune în justiție menită să protejeze interese similare ale altor persoane, în măsura în care reprezintă aceste interese în conformitate cu statutul său.”

Competența lichidatorului de a formula o așa-numită acțiune Peeters/Gatzen

În hotărârea Hoge Raad [Curtea Supremă] din 14 ianuarie 1983, Peeters/Gatzen, NL:HR:1983:AG4521, s-a hotărât pentru prima dată că un lichidator poate formula o cerere de despăgubire, în baza unei fapte ilicite, împotriva unui terț care a cooperat la prejudicierea creditorilor părții aflate în faliment, fără ca o astfel de cerere să îi revină părții aflate în faliment. Atunci când lichidatorul formulează o astfel de acțiune Peeters/Gatzen, el apără interesele adunării creditorilor. El

formulează acțiunea în favoarea acestora, iar rezultatul acțiunii este inclus în masa credală care face obiectul falimentului.

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 Societatea neerlandeză BMA NL era specializată în producția și vânzarea de echipamente pentru industria alimentară. Acționarul unic al acestei societăți era BMA Groep B.V. (denumită în continuare „BMA Groep”), care era la rândul ei deținută în proporție de 100% de societatea germană BMA AG. BMA Groep avea competența de a numi și a revoca administratorii BMA NL. În anumite perioade, angajați ai BMA AG au fost numiți administratori statutari ai BMA NL. Pentru decizii și acte importante ale administrației BMA NL, exista obligația ca acestea să fie supuse aprobării BMA Groep, care ulterior solicita aprobarea BMA AG.
- 2 În perioada 2004-2011, BMA AG i-a acordat BMA NL împrumuturi în valoare totală de 38 de milioane de euro. Finanțarea a avut loc printr-un cont bancar deschis de BMA NL la Deutsche Bank Nederland B.V. De asemenea, BMA AG a garantat pentru datoriile BMA NL și a efectuat vărsăminte în capitalul său.
- 3 Când BMA AG a pus capăt acestui sprijin financiar la începutul anului 2012, BMA NL a solicitat declararea falimentului. Falimentul a fost pronunțat la 3 aprilie 2012. Activul masei credale nu este suficient pentru a plăti (integral) toți creditorii. 71% din valoarea creanțelor concurente recunoscute provizoriu aparțin creditorilor germani, în principal BMA AG înseși și altor societăți cu sediul în Germania care fac parte din grupul BMA AG. Restul creditorilor neplățiți au sediile în diverse țări: Țările de Jos, alte state membre ale Uniunii Europene și țări din afara Uniunii Europene.
- 4 Ulterior, lichidatorul a formulat la instanța de trimitere o acțiune Peeters/Gatzen împotriva BMA AG, în favoarea adunării creditorilor. Prin hotărârea din 23 mai 2018, instanța de trimitere s-a declarat competentă să se pronunțe asupra acestei acțiuni în temeiul articolului 3 din Regulamentul privind insolvența.
- 5 La 21 iunie 2016 a fost înființată Fundația, al cărei obiectiv constă în reprezentarea intereselor creditorilor BMA NL care au suferit un prejudiciu ca urmare a acțiunilor BMA AG. Ea a încheiat contracte de adeziune cu mai mult de 50 de creditori, ale căror creanțe comune reprezintă aproximativ 40% din toate creanțele recunoscute ale creditorilor concurenți care nu sunt legați de BMA AG.
- 6 La 15 august 2018, Fundația a înaintat la instanța de trimitere o cerere pentru a putea interveni în procedura dintre lichidator și BMA AG. Rechtbank [tribunalul] a aprobat această cerere prin hotărârea din 30 ianuarie 2019. În această hotărâre, rechtbank [tribunalul] a acceptat competența cu privire la cererea de intervenție, în temeiul articolului 8 punctul 2 din Regulamentul Bruxelles Ia. Potrivit acestei dispoziții, în cazul unei cereri de intervenție, pârâtul poate fi citat să se prezinte în fața instanței sesizate cu cererea principală.

- 7 BMA AG i-a solicitat instanței de trimitere să reanalizeze hotărârile din 23 mai 2018 și 30 ianuarie 2019, ca urmare a Hotărârii NK, pronunțată la 6 februarie 2019. În această hotărâre, Curtea a stabilit că o acțiune Peeters/Gatzen formulată de un lichidator nu intră în domeniul de aplicare al Regulamentului privind insolvența, ci în domeniul de aplicare al (predecesorului) Regulamentului Bruxelles Ia. Instanța de trimitere consideră că, din acest motiv, hotărârea sa din 23 mai 2018 nu mai poate fi într-adevăr menținută, însă se întreabă dacă trebuie să își decline competența sau dacă poate fi găsit în Regulamentul Bruxelles Ia un temei alternativ al competenței.

Principalele argumente ale părților din litigiul principal

Generalități

- 8 Atât lichidatorul, cât și Fundația consideră că BMA AG a acționat în mod ilegal față de adunarea creditorilor a BMA NL sau o parte din aceasta. În acest context, lichidatorul remarcă faptul că BMA AG a creat și a menținut o construcție financiară riscantă care a dus la subcapitalizarea BMA NL și la erodarea capitalului propriu al acestei societăți. BMA AG a creat față de creditorii o falsă aparență potrivit căreia subfiliala sa BMA NL era solvabilă, astfel încât aceste datorii să poată fi în continuare acumulate.
- 9 După ani de asistență nelimitată sub formă de lichidități, BMA AG a încetat brusc finanțarea pentru BMA NL, având drept consecință inevitabilă falimentul BMA NL. BMA AG nu a luat în considerare interesele adunării creditorilor BMA NL nici la începutul construcției financiare, nici la continuarea și la încetarea acesteia. Prin urmare, ea a încălcat obligația de diligență pe care o avea față de creditorii, întrucât era strâns legată de BMA NL și avea o capacitate potențială de intervenție. Cunoștea în profunzime și avea control asupra politicii (financiare) și a practicilor BMA NL.
- 10 Fundația subliniază, de asemenea, că creditorii s-au bazat pe faptul că BMA NL își va respecta obligațiile față de ei, întrucât BMA AG urma să asigure (în continuare) finanțarea adecvată în acest scop. Ca urmare a încetării bruște a finanțării BMA NL de către societatea sa mamă de prim rang, creditorii nu au putut lua măsuri în timp util pentru a evita ca creanțele lor asupra acestei societăți neerlandeze să rămână neplătite.
- 11 Baza acțiunii Fundației, respectiv a lichidatorului este identică. În opinia lichidatorului, BMA AG trebuie să plătească în masa credală a BMA NL despăgubirea pentru datoriile neachitate ale BMA NL față de creditorii, în timp ce Fundația consideră că trebuie plătită o despăgubire directă creditorilor individuali. Acțiunea formulată de Fundație este o acțiune colectivă în sensul articolului 3:305a din Codul Civil.

- 12 În plus, părțile au opinii diferite cu privire la aplicarea articolului 7 punctul 2 din Regulamentul Bruxelles Ia. Acest articol prevede că, în materie delictuală și cvasidelictuală, o persoană poate fi acționată în justiție în fața instanțelor de la locul unde s-a produs fapta prejudiciabilă. Acest loc include atât locul unde a survenit prejudiciul (*Erfolgsort*), cât și locul evenimentului care are o legătură de cauzalitate cu prejudiciul (*Handlungsort*).
- 13 De asemenea, lichidatorul și BMA AG au opinii diferite cu privire la legea națională aplicabilă în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul Roma II. Acest articol prevede că legea aplicabilă în cazul unei fapte ilicite este, în principiu, legea țării în care s-a produs prejudiciul (*Erfolgsort*), indiferent în ce țară are loc faptul cauzator de prejudicii (*Handlungsort*) și indiferent de țara sau țările în care se manifestă efectele indirecte ale respectivului fapt.

Argumentele lichidatorului privind jurisdicția instanței neerlandeze și legea aplicabilă

- 14 Lichidatorul susține că instanța neerlandeză este competentă să se pronunțe asupra acestei acțiuni în temeiul articolului 7 punctul 2 din Regulamentul Bruxelles Ia. Făcând referire la Hotărârea ÖFAB a Curții, el susține că *Handlungsort* se află în Țările de Jos. La baza comportamentului ilicit al BMA AG a stat crearea și menținerea unei situații structurale de subcapitalizare a BMA NL. Acest comportament a avut loc în Țările de Jos, deoarece sediul social al BMA NL se afla în Țările de Jos și și-a desfășurat activitățile în această țară și, de asemenea, deoarece capitalul său erodat putea fi localizat în Țările de Jos.
- 15 În opinia lichidatorului, Țările de Jos trebuie considerate și *Erfolgsort*, având în vedere că prejudiciul inițial adus adunării creditorilor a avut loc în Țările de Jos. Acest prejudiciu inițial a fost egal cu reducerea capitalului BMA NL, care are drept consecință faptul că masa credală este mai puțin recuperabilă. Prejudiciul final al creditorilor individuali a fost derivat din acesta. Potrivit lichidatorului, faptul că *Erfolgsort* se află în Țările de Jos nu reprezintă numai un motiv pentru care instanța neerlandeză trebuie considerată competentă să se pronunțe asupra acțiunilor sale, ci implică de asemenea, în opinia sa, faptul că legea aplicabilă este cea neerlandeză.

Argumentele BMA AG privind jurisdicția instanței neerlandeze și legea aplicabilă

- 16 BMA AG susține că instanța competentă să se pronunțe asupra acțiunilor lichidatorului și ale Fundației nu este cea neerlandeză, ci cea germană. Regula principală potrivit căreia instanța competentă este cea în jurisdicția căreia se află domiciliul pârâtului trebuie interpretată în mod strict. În plus, competența de a se pronunța asupra unei acțiuni trebuie stabilită pentru fiecare acțiune în parte și nu pentru un pachet de acțiuni, precum în cazul unei acțiuni Peeters/Gatzen sau al unei acțiuni colective.

- 17 În opinia BMA AG, Țările de Jos nu pot fi considerate nici *Handlungsort*, nici *Erfolgsort*. *Handlungsort* nu poate fi în Țările de Jos deoarece toate pretinsele acțiuni ale BMA AG au avut loc în Germania, unde BMA AG își are sediul. În plus, cea mai mare parte a datoriei BMA NL față de creditorii săi (71%) este deținută de creditori stabiliți în Germania. Țările de Jos nu sunt nici *Erfolgsort*, deoarece este vorba despre un prejudiciu pur financiar care, în lipsa unor circumstanțe suplimentare, nu poate fi localizat în locul în care BMA NL își are capitalul.
- 18 În opinia BMA AG, legea aplicabilă este cea germană, deoarece consideră că Germania este *Erfolgsort*.

Argumentele Fundației privind jurisdicția instanței neerlandeze

- 19 Fundația nu a adoptat o poziție cu privire la legea aplicabilă. În ceea ce privește chestiunea jurisdicției, ea susține că instanța neerlandeză este competentă să se pronunțe asupra acțiunilor sale. Dacă instanța de trimitere este considerată incompetentă să se pronunțe asupra acțiunilor lichidatorului, aceasta nu înseamnă ea că este incompetentă, de asemenea, să se pronunțe asupra acțiunilor sale în calitate de parte intervenientă. În conformitate cu dreptul procedural național, instanța este supusă, în principiu, deciziilor finale obligatorii, precum autorizarea Fundației ca parte intervenientă în temeiul articolului 8 punctul 2 din Regulamentul Bruxelles Ia.
- 20 Potrivit Fundației, competența instanței neerlandeze se bazează în speță pe articolul 8 punctul 1 din Regulamentul Bruxelles Ia, deoarece admisibilitatea acțiunilor lichidatorului (stabilit în Țările de Jos) depinde de admiterea sau respingerea acțiunilor pe care Fundația le-a formulat împotriva BMA AG. Prin urmare, există o legătură suficient de strânsă între cele două acțiuni.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 21 În litigiul principal, este dificil de stabilit unde se află *Handlungsort* și *Erfolgsort*. Alături de *Handlungsort*, *Erfolgsort* este important pentru a determina care este instanța competentă să se pronunțe cu privire la o acțiune în materie delictuală. În plus, *Erfolgsort* este decisiv, în principiu, pentru legea aplicabilă faptei ilicite.
- 22 În ceea ce privește *Handlungsort*, i se impută BMA AG că a încălcat o obligație de diligență față de adunarea creditorilor. Comportamentul efectiv care i se impută BMA AG a constat în implementarea și menținerea unei modalități (riscante, în opinia lichidatorului) de finanțare a filialei sale cu sediul în Țările de Jos, în încetarea acestei finanțări și în neinformarea în timp util a creditorilor acestei filiale cu privire la încetarea finanțării. Dacă determinarea *Handlungsort* se bazează pe locul în care sunt luate deciziile privind implementarea, menținerea și încetarea modalității de finanțare aleasă de BMA AG, se pare că Germania trebuie

considerată *Handlungsort*. Este vorba despre decizii luate de conducerea BMA AG la sediul său principal din Germania.

- 23 Pe de altă parte, într-un caz similar, în care creditorii unei societăți suferiseră un prejudiciu ca urmare a faptului că acționarul acestei societăți și-a continuat activitățile în pofida subcapitalizării, Curtea a hotărât în Hotărârea ÖFAB că locul unde s-a produs evenimentul cauzator al prejudiciului este locul de care sunt legate activitățile desfășurate de societatea menționată și situația financiară legată de aceste activități.
- 24 În cauza care a condus la Hotărârea ÖFAB, era vorba despre pretinsa nerespectare a obligației de control care le revenea părților cu privire la o societate, obligație care ar fi trebuit să fie îndeplinită în locul în care se află sediul societății. Cu toate acestea, în prezenta cauză este mai puțin simplu de stabilit locul unde s-a produs evenimentul cauzator al prejudiciului. Este vorba despre imputări subiacente diferite, fiecare referindu-se la acțiuni din state membre diferite. În funcție de imputarea în cauză, se poate susține că *Handlungsort* trebuie situat în Germania, în Țările de Jos sau în țările în care sunt stabiliți creditorii.
- 25 Instanța de trimitere consideră că, la fel ca în cauza care a condus la Hotărârea ÖFAB, există o strânsă legătură între acțiunea din litigiul principal și instanța neerlandeză (în acest caz), întrucât prejudiciul constă în faptul că creanțele creditorilor unei societăți neerlandeze sunt irecuperabile. Instanța neerlandeză este cea mai în măsură să aprecieze care sunt efectele pe care acțiunile societății-mamă germane de prim rang le au pentru societatea neerlandeză, deoarece activitățile principale desfășurate de BMA NL pentru creditorii (producerea de echipamente pentru industria alimentară) au fost desfășurate în Țările de Jos, precum și deoarece informațiile cu privire la situația financiară a acestei societăți și la creanțele creditorilor sunt la dispoziția lichidatorului stabilit în Țările de Jos.
- 26 Trăsătura particulară a litigiului principal este că acțiunile nu sunt introduse de victimele individuale, ci de lichidator „în favoarea” victimelor. Instanța de trimitere face referire, în acest context, la Hotărârea CDC. În cauza care a condus la această hotărâre, victimele și-au cedat creanțele unui vehicul de gestionare a cererilor de despăgubire. Cu toate acestea, Curtea consideră că o cesiune de creanțe, realizată de creditorii inițiali, nu poate, prin ea însăși, să aibă influență asupra determinării instanței competente în temeiul articolului 7 punctul 2 din (predecesorul) Regulamentului Bruxelles Ia, astfel încât fapta prejudiciabilă trebuie examinată pentru fiecare creanță reprezentând dreptul la despăgubiri, indiferent dacă a făcut obiectul unei cesiuni sau al unei regrupări.
- 27 Instanța de trimitere se întreabă dacă normele stricte din Hotărârea CDC sunt valabile și pentru localizarea *Handlungsort* în cazul unei acțiuni formulate de un lichidator în favoarea adunării creditorilor, având în vedere că nu este vorba despre o cesiune sau o regrupare a creanțelor, ci numai despre reprezentarea unui interes colectiv pe baza misiunii legale a lichidatorului de lichidare a masei credale. De asemenea, ea se întreabă dacă aceste norme stricte sunt valabile în

cazul unei acțiuni colective precum cea introdusă de Fundație în temeiul articolului 3:305a din Codul Civil. Și în acest caz, este vorba numai despre reprezentarea unui interes colectiv și nu despre cesiunea sau regruparea creanțelor.

- 28 În cauza de față, stabilirea *Erfolgsort* creează probleme deoarece nu este clar unde a fost suferit prejudiciul inițial. Cu toate acestea, instanța de primire tinde către ideea că locul capitalului (al masei credale) BMA NL poate fi considerat locul în care adunarea creditorilor a suferit prejudiciul inițial, întrucât creditorii au fost afectați de acțiunile BMA AG numai atunci când capitalul BMA NL a avut de suferit în urma încetării finanțării de către BMA AG.
- 29 De asemenea, instanța de trimitere se întreabă dacă norma formulată în Hotărârea CDC cu privire la aplicarea (predecesorului) articolului 8 punctul 1 din Regulamentul Bruxelles Ia, potrivit căreia legătura dintre acțiunile formulate împotriva mai multor părți trebuie să fie evaluate în funcție de momentul la care este formulată acțiunea și o circumstanță ulterioară nu modifică această legătură, este valabilă și pentru o cerere de intervenție prevăzută la articolul 8 punctul 2 din acest Regulament. În caz afirmativ, competența instanței de a se pronunța asupra unei cereri de intervenție trebuie și ea evaluată în funcție de momentul la care este formulată această cerere.
- 30 Răspunsul la această întrebare este important, în speță, deoarece instanța de trimitere s-a declarat inițial, în mod eronat, competentă să se pronunțe asupra acțiunii lichidatorului în temeiul articolului 3 din Regulamentul privind insolvența. În cazul unui răspuns negativ la această întrebare, această opinie greșită ar avea drept rezultat automat faptul că instanța de trimitere pierde jurisprudența pentru cererea de intervenție formulată de Fundație, jurisprudență întemeiată pe articolul 8 punctul 2 din Regulamentul Bruxelles Ia, și că instanța de trimitere trebuie să analizeze dacă are jurisprudență pe un alt temei. Dacă, în schimb, norma din Hotărârea CDC menționată la punctul anterior este valabilă pentru o cerere de intervenție, în sensul articolului 8 punctul 2 din Regulamentul Bruxelles Ia, ea rămâne competentă, în temeiul acestei dispoziții, să hotărască cu privire la acțiunea Fundației. Această cerere a fost formulată după ce instanța de trimitere s-a declarat competentă să se pronunțe asupra acțiunii inițiale (introdusă de lichidator).
- 31 În final, instanța de trimitere se întreabă dacă, pentru stabilirea legii aplicabile, este considerat important că prejudiciul adunării creditorilor este cauzat de faptul că BMA AG nu a mai încheiat acorduri de finanțare cu subfiiala sa BMA NL, pe baza cărora legea germană a fost declarată aplicabilă. Ea dorește să afle dacă aceasta este o circumstanță menționată la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul Roma II, din care reiese că fapta ilicită are mai multă legătură cu o altă țară decât Țările de Jos.